

Dosar nr. 599/CA/2009

ROMANIA

TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA COMERCIALĂ

SENTINȚA Nr. 599/CA/2009

Ședința publică de la 14 Octombrie 2009

Completul compus din:

PREȘEDINTE: Elena Galca

Grefier: Ecaterina Maxim

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta ROMOCEA ADINA, cu dom.loc.Oradea, str. Galileo Galilei nr. 15 A, bl. P2, etaj 1, ap. 1, jud. Bihor, în contradictoriu cu pârâții DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE ȘI CONTROLULUI FINANCIAR DE STAT BIHOR, ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA, ambii cu sediile în loc. Oradea str. Dimitrie Cantemir nr. 2-4, jud. Bihor, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședința publică nu se prezintă nimeni.

Procedura legal îndeplinită.

Se constată că, dezbaterea cauzei a avut loc la data de 7 octombrie 2009, când părțile prezente au pus concluzii care au fost consemnate în încheierea de ședință din aceeași zi, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre când s-a dispus amânarea pronunțării hotărârii pentru data de 14 octombrie 2009, după care:

**TRIBUNALUL
DELIBERÂND,**

Constată că, prin cererea înregistrată la Tribunalul Bihor, la data de 03.02.2009, legal timbrată, reclamanta ROMOCEA ADINA în reprezentarea Cabinetului Medicilor Individuali România, a chemat în judecată pe pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice și Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea și a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea Deciziei nr. 101/2009 a DGFP Bihor, a Raportului de

inspecție fiscală nr. 130778 din 20.10.2008, precum și a Deciziei de impunere nr. 130778 din 20.10.2008.

Cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii sale, reclamanta a arătat că în urma unui control fiscal efectuat de către inspectorii de specialitate din cadrul Administrației Finanțelor Publice Oradea, s-a constatat că datorează suma de 1.000 lei și majorări de întârziere în sumă de 200 lei aferente perioadei 25.05.2004-20.10.2008 cu titlu de taxa pe valoarea adăugată.

A arătat că stabilirea în sarcina sa a acestor obligații s-a făcut cu încălcarea prevederilor art.150 al.1 lit.b și art.129 alin.2 lit.a din Codul fiscal.

În același sens s-a afirmat că, în ce privește materia TVA, aceasta trebuie privită în totalitatea reglementărilor sale, prin prisma prevederilor art.126 Cod fiscal, care stabilesc că intră în sfera de aplicare a TVA-ului, operațiunile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: să constituie o livrare de bunuri sau prestare de servicii efectuate cu plată; locul de livrare a bunurilor sau prestării serviciilor să fie România; livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să fie realizabilă persoanei impozabilă precum și livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una din activitățile economice prev. la art.127 al.2 Cod fiscal.

S-a solicitat a se avea în vedere faptul că, în speță, este vorba de un contract de leasing financiar, încheiat între Romocea Bank AC în calitate de finanțator, - MI Nadia actuală Romocea Anna utilizator - și S&C Impe SRL - dealer. Acesta din urmă a predat în România autoturismul conform procesului verbal de predare-primire din 14.06.2004. În acest sens s-a afirmat că, din moment ce locul livrării bunului este România, iar predarea s-a făcut între două persoane juridice române este evident că nu se datorează TVA.

Pârâta DGFP Bihor, prin întâmpinarea formulată, a solicitat respingerea cererii și menținerea ca legale și temeinice a actelor administrative atacate.

În motivarea poziției sale a arătat că, prin Decizia de impunere nr. 130778/20.10.2008 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. 130778/20.10.2008, a fost

stabilită în sarcina reclamantei obligația de a achita suma totală de 23.772 lei cu titlu de TVA și obligații accesorii aferente. Pentru a se dispune astfel s-a constatat că reclamanta a achiziționat un autoturism în temeiul contractului de leasing extern nr. 100-16/13-15/2004. Contractul s-a derulat în perioada 01.04.2004 - 01.07.2009 și a fost încheiat între locatorul Bank AG cu sediul în Austria și utilizatorul SMI Suceava (fostă SMI) Adina. Utilizatorul a achitat finanțatorului extern și anume persoanei juridice străine (nerezident) avansul de leasing în sumă de 800,00 euro în luna aprilie 2004 și rate de leasing în sumă totală de 1042,67 euro în perioada 10.08.2004 - 11.08.2008, pentru care nu a calculat și plătit la bugetul de stat taxa pe valoare adăugată și nu a întocmit și depus la organul fiscal decontul special de TVA.

În drept s-au invocat prevederile art.129 alin.2 lit.a , art.150 alin.1 lit.b, art.135 alin.2, art.156 alin.3, art.150 alin.1 lit.b, din Codul Fiscal și s-a concluzionat că reclamanta este plătitoare de TVA fiind beneficiară a prestării de serviciu taxabilă efectuată de persoană impozabilă stabilită în străinătate.

Pârâta a invocat și faptul că, din chiar contractul de leasing financiar extern rezultă că utilizatorul s-a obligat să plătească orice costuri reprezentând taxe vamale sau orice alte taxe asociate importului cum ar fi taxa de redevență și TVA, direct către autoritățile respective exceptându-se cazul în care aceste taxe au fost deja incluse în rate de leasing.

S-a arătat că, susținerea reclamantei în sensul că nu datorează TVA, întrucât locul livrării autoturismului a fost România, și că aceasta livrare s-a făcut între două persoane juridice române nu prezintă nici o relevanță, atâta vreme cât contractul de leasing financiar extern a fost încheiat între locatorul proprietar al bunului care are sediul în Austria și reclamantă în calitate de utilizator care are sediul în România, iar SMI SRL are simpla calitate de intermediar.

Pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea, a solicitat respingerea cererii și menținerea actelor administrativ fiscale atacate.

În motivarea poziției sale, a arătat că obligațiile suplimentare de plată au fost corect reținute în sarcina reclamantei, invocând aceleași argumente ca și pârâta DGFP Bihor.

Analizând cererea formulată, prin prisma probelor administrate și a textelor de lege incidente, instanța constată că este neîntemeiată.

Din cuprinsul înscrisurilor depuse rezultă că, în sarcina reclamantei a fost stabilită obligația de plată la bugetul de stat a sumei totale de 172 lei cu titlu de TVA și accesorii.

În acest sens, în urma controlului efectuat, s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. 100070/20.10.2008, pe baza căruia s-a întocmit apoi Decizia de impunere nr. 100070/20.10.2008, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată ce constau în : 172 lei TVA; 172 lei majorări de întârziere aferente și 172 lei penalități de întârziere.

Împotriva acestor acte administrativ fiscale a fost formulată contestație pe cale administrativă, care a fost respinsă de către pârâta DGFP Bihor, prin Decizia nr. 100070/31.12.2008.

Instanța constată că, între Cabinetul Medical Individual "Medic" (fosta "Medic") și "Austria Bank" AG din Austria s-a încheiat un contract de leasing financiar extern înregistrat sub nr. 10450/07403/01.04.2004, cu privire la autoturismul Volkswagen Golf predat de către dealerul "ABC Import" SRL conform procesului verbal de predare primire încheiat la data de 14.06.2004.

Deși reclamanta a susținut că, autoturismul a fost predat în România și că prin urmare operațiunea încheiată nu intră sub incidența obligației de plată a TVA, instanța reține că, în fapt contractul încheiat este tripartit iar locatorul, care este și proprietar al bunului are sediul în Austria, este nerezident și are calitatea de persoană impozabilă.

Potrivit art. 135 alin. 2 și art. 150 Cod fiscal, în cazul operațiunilor de leasing extern, TVA devine exigibilă la data plății ratei, conform graficului contractual, iar obligația de plată revine persoanei impozabile române atunci când prestatorul este o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, situație regăsită și în cazul de față.

Împrejurarea că autoturismul a fost predat în România de către dealerul român nu este de natură a schimba regulile sub aspectul taxei datorate, prestator fiind partenerul extern, iar dealerul doar un intermediar, după cum reiese explicit din contract (f 29).

Pentru aceste considerente, în temeiul textelor legale invocate va respinge ca neîntemeiată cererea formulată.
Ia act că pârâtele nu au solicitat cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge cererea formulată de reclamanta ROMBOIA
-în reprezentarea S.M.I. Romocea S.A., cu
dom.loc.Oradea, str. G. G. nr.25 A, bl.12, etaj 1, ap.2,
jud.Bihor, împotriva pârâtelor DIRECȚIA GENERALĂ A
FINANȚELOR PUBLICE ȘI CONTROLULUI FINANCIAR DE STAT
BIHOR, ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE A
MUNICIPIULUI ORADEA, ambele cu sediile în loc.Oradea
str.Dimitrie Cantemir nr.2-4, jud.Bihor, ca neîntemeiată.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 2009.

PRESEDINTE

FINANȚELE

GREFIER

MARINELA

RED.I.G./27.10.2009

M.M.5 ex./3 com.

